

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 26.6.2026
COM(2026) 345 final

2026/0186 (NLE)

Predlog

IZVEDBENI SKLEP SVETA

**o podaljšanju začasne zaščite, kot je bila uvedena z Izvedbenim sklepom (EU) 2022/382,
do 4. marca 2028**

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Svet je 4. marca 2022 sprejel Izvedbeni sklep 2022/382¹ in aktiviral Direktivo Sveta 2001/55/ES z dne 20. julija 2001 (v nadaljnjem besedilu: direktiva o začasni zaščiti)² za nekatere kategorije³ oseb, razseljene 24. februarja 2022 ali pozneje zaradi vojaške invazije ruskih oboroženih sil na Ukrajino, ki se je začela na ta datum. V skladu s členom 4(1) direktive o začasni zaščiti je začetno trajanje začasne zaščite eno leto, ki se lahko samodejno podaljša za šestmesečni obdobji, in sicer za največ eno leto. Začasna zaščita je bila samodejno podaljšana za eno leto do 4. marca 2024.

V skladu s členom 4(2) direktive o začasni zaščiti lahko, kadar razlogi za začasno zaščito trajajo, Svet odloči, da se začasna zaščita podaljša za obdobje do enega leta, in sicer s kvalificirano večino in na predlog Komisije, ki prav tako preuči kakršenkoli zahtevek držav članic, da Svetu predloži predlog. Začasna zaščita je bila podaljšana za nadaljnja obdobja enega leta, najprej do 4. marca 2025⁴, nato do 4. marca 2026⁵ in nazadnje do 4. marca 2027⁶.

Ta predlog ima dvojen cilj. Kor prvo je namenjen dodatnemu podaljšanju začasne zaščite, kot je bila uvedena z Izvedbenim sklepom Sveta (EU) 2022/382, za obdobje enega leta. To bo imelo učinek nadaljevanja začasne zaščite v zvezi s kategorijami oseb, opredeljenimi v Izvedbenem sklepu Sveta (EU) 2022/382, za obdobje od 5. marca 2027 do 4. marca 2028. Kot drugo je namenjen uskladitvi začasne zaščite s splošno zmožnostjo Ukrajine, da se brani pred nezakonito rusko vojno agresijo. Zato se predlaga, da se začasna zaščita praviloma ne odobri osebam, ki zapustijo Ukrajino od dne začetka veljavnosti tega sklepa in ne morejo dokazati, da so jim ukrajinski organi dovolili zapustiti Ukrajino glede na njihove vojaške obveznosti.

Razmere, ki so privedle do aktivacije začasne zaščite, se nadaljujejo, zato je potrebno nadaljnje podaljšanje.

¹ IZVEDBENI SKLEP SVETA (EU) 2022/382 z dne 4. marca 2022 o ugotovitvi obstoja množičnega prihoda razseljenih oseb iz Ukrajine v smislu člena 5 Direktive 2001/55/ES in z učinkom uvedbe začasne zaščite.

² DIREKTIVA SVETA 2001/55/ES z dne 20. julija 2001 o najnižjih standardih za dodelitev začasne zaščite v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb in o ukrepih za uravnoteženje prizadevanj in posledic za države članice pri sprejemanju takšnih oseb.

³ Člen 2 Izvedbenega sklepa Sveta 2022/382 določa, da se začasna zaščita uporablja za (a) ukrajinske državljane, ki so pred 24. februarjem 2022 prebivali v Ukrajini, (b) osebe brez državljanstva in državljane tretjih držav, razen Ukrajine, ki so bili pred 24. februarjem 2022 upravičeni do mednarodne zaščite ali enakovredne nacionalne zaščite v Ukrajini, ter (c) družinske člane oseb iz točk (a) in (b). Države članice uporabljajo bodisi ta sklep bodisi ustrezno zaščito po svojem nacionalnem pravu v zvezi z osebami brez državljanstva in državljani tretjih držav, razen Ukrajine, ki lahko na podlagi veljavnega dovoljenja za stalno prebivanje, izdanega v skladu z ukrajinskim pravom, dokažejo, da so pred 24. februarjem 2022 zakonito prebivali v Ukrajini, in se ne morejo varno in trajno vrniti v svojo državo ali regijo izvora.

⁴ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2023/2409 z dne 19. oktobra 2023 o podaljšanju začasne zaščite, kot je bila uvedena z Izvedbenim sklepom (EU) 2022/382 (europa.eu).

⁵ [Izvedbeni sklep Sveta \(EU\) 2024/1836 z dne 25. junija 2024 o podaljšanju začasne zaščite, kot je bila uvedena z Izvedbenim sklepom \(EU\) 2022/382 \(europa.eu\).](#)

⁶ [Izvedbeni sklep Sveta \(EU\) 2025/1460 z dne 15. julija 2025 o podaljšanju začasne zaščite, kot je bila uvedena z Izvedbenim sklepom \(EU\) 2022/382 \(europa.eu\).](#)

Aprila 2026 je začasno zaščito v EU uživalo skoraj 4,4 milijona oseb, razseljenih iz Ukrajine⁷, od katerih je približno 58 % žensk⁸. Z vidika starosti je skoraj 30 % celotne skupine mladoletnih (žensk in moških). Število upravičencev do začasne zaščite v državah članicah EU ostaja razmeroma stabilno pri približno 4,3 milijona z rahlim trendom naraščanja (s 4,21 milijona aprila 2024 na 4,26 milijona marca 2025 in 4,37 milijona aprila 2026). Nemčija, Poljska in Češka so še naprej države članice, ki gostijo največje število upravičencev do začasne zaščite (skoraj 1,28 milijona v Nemčiji, približno 970 000 na Poljskem in več kot 380 000 na Češkem). Države članice si od aktivacije direktive o začasni zaščiti močno prizadevajo podpirati osebe, razseljene iz Ukrajine, da bi olajšale njihovo vključevanje v družbe gostiteljice, med drugim v sisteme izobraževanja in usposabljanja, ter na trg dela. Prav tako si še naprej prizadevajo za povečanje sprejemnih zmogljivosti in načrtovanje ravnanja v nepredvidljivih razmerah. Za odziv EU na rusko agresijo proti Ukrajini je še naprej značilna močna solidarnost, in sicer z Ukrajino in njenim prebivalstvom, kot je razvidno iz prizadevanj držav članic in njihovih državljanov, ki gostijo razseljene osebe, pa tudi med samimi državami članicami.

Aktivacija direktive o začasni zaščiti ob tem, da upravičencem do začasne zaščite zagotavlja dostop do sklopa usklajenih pravic, še naprej zmanjšuje tveganje, da azilni sistemi držav članic ne bi mogli obdelovati pritoka brez negativnih posledic za njihovo učinkovito delovanje. Med februarjem 2022 in marcem 2026 so ukrajinski državljani v EU vložili 94 390 prošenj za mednarodno zaščito (v primerjavi s 75 850 prošnjami, vloženimi med februarjem 2022 in marcem 2025). Med januarjem in marcem 2026 se je število prošenj za mednarodno zaščito, ki so jih vložili ukrajinski državljani, zmanjšalo za 57 % v primerjavi z istim obdobjem leta 2025, pri čemer sta največ tovrstnih prošenj prejeli Francija in Poljska. Kljub temu omejeno skupno število še naprej kaže, da začasna zaščita izpolnjuje svoj namen, vključno s preprečevanjem preobremenjenosti azilnih sistemov držav članic.

Glede na raziskavo o namerah, ki jo je julija 2025 opravil visoki komisar Združenih narodov za begunce (UNHCR)⁹, se je delež razseljenih oseb, ki načrtujejo ali upajo, da se bodo v prihodnosti vrnile v Ukrajino, v primerjavi s šestimi meseci poprej zmanjšal (s 65 % januarja/februarja 2024 na 61 % julija/avgusta 2024), medtem ko se je delež oseb, ki so glede vrnitve neodločene, povečal (s 24 % na 27 %), kot tudi delež tistih, ki nimajo upanja, da se bodo kdaj vrnile (z 11 % na 12 %). Mednarodna organizacija za migracije (IOM) je poročala¹⁰, da se velika večina anketiranih oseb (70 %) namerava vrniti v Ukrajino, če in ko bo to varno.

Poleg tega je raziskava¹¹ Agencije Evropske unije za azil (EUAA) pokazala, da je bila približno petina anketiranih odločenih, da se ne bodo vrnili v Ukrajino, medtem ko se je 22 % anketiranih nagibalo k temu, da se ne bodo vrnili, 31 % pa je bilo negotovih. Nasprotno pa je bilo leta 2025 le 14 % anketirancev odločenih, da se bodo vrnili, 13 % pa se jih je nagibalo k vrnitvi. Delež tistih, ki so odločeni, da se ne bodo vrnili, se je s časom postopoma povečeval,

⁷ Več kot 4,54 milijona, vključno z državami članicami EU, Islandijo, Lihtenštajnom, Norveško in Švico.

⁸ Če ni navedeno drugače, so vsi podatki o začasni in mednarodni zaščiti pridobljeni od Eurostata (podatkovna zbirka – Eurostat).

⁹ [Zbirni povzetek politike – Predvidevanja o vračanju beguncev v Ukrajino v kontekstu trajajoče vojne in negotovosti](#).

¹⁰ Regionalni odziv na razmere v Ukrajini: potrebe, namere in prečkanja meje | matrika za spremljanje razseljevanja (*Ukraine Regional Response: Needs, Intentions, and Border Crossings | Displacement Tracking Matrix*).

¹¹ *Ad hoc* poročilo: Razmere v Ukrajini in razseljevanje v EU+: Trendi, dejavniki in prihodnji obeti (september 2025).

in sicer s 5 % na 12 % in pozneje na 20 %. Delež tistih, ki se nagibajo k temu, da se ne bodo vrnili, se je povečal z 12 % na 15 % in nato na 22 %.

Te raziskave potrjujejo, da večina razseljenih oseb iz Ukrajine meni, da se še vedno ne morejo varno in trajno vrniti v Ukrajino.

Rusija z nezmanjšano močjo nadaljuje vojno agresijo proti Ukrajini. Še naprej namerno in sistematično napada civilno infrastrukturo in naseljena območja. Po podatkih misije Združenih narodov za spremljanje stanja na področju človekovih pravic v Ukrajini se je število civilnih žrtev maja 2026 v primerjavi z istim mesecem leta 2025 povečalo za 93 %. To predstavlja znatno zaostroitev in opozarja na visok davek, ki ga vojna terja od civilnega prebivalstva.

Nepredvidljivi napadi ruskih sil iz zraka in z droni še naprej predstavljajo resno grožnjo po vsej državi in dosežejo tudi regije, ki so daleč zunaj front. Ti napadi poudarjajo širok geografski obseg in neselektivno naravo trajajoče agresije. Zračni napadi so močno okrnili dostop do zanesljive oskrbe z električno energijo, ogrevanjem in vodo, konec leta 2025 pa so več milijonov ljudi prizadeli ponavljajoči se dolgotrajni izpadi električne energije.

Mednarodna organizacija za migracije ocenjuje, da je bilo decembra 2025 v Ukrajini 3 712 000 notranje razseljenih oseb¹². Tri četrtine (71 %) notranje razseljenih oseb je bilo razseljenih več kot dve leti, 82 % pa več kot eno leto. Delež notranje razseljenih oseb, ki so bile razseljene več kot dve leti, je bil največji med notranje razseljenimi osebami, ki so prebivale na zahodu države. Po informacijah iz poročila o peti hitri oceni škode in potreb (RDNA5)¹³ je ministrstvo za socialno politiko do vključno decembra 2025 uradno registriralo 4 618 666 notranje razseljenih oseb. Stopnja revščine se je leta 2025 še povečala. Učinki vojne so še naprej neenakomerni, največje posledice pa občutijo ženske (med drugim pri zaposlovanju in kritičnih potrebah gospodinjstev), invalidi, otroci in mladi, notranje razseljene osebe ter starejši. Več kot 15 000 ljudi je bilo ubitih, več kot 40 600 ranjenih, milijoni pa so izgubili svoje domove.

Urad Združenih narodov za usklajevanje humanitarnih aktivnosti (OCHA) je januarja 2026 ocenil, da približno 10,8 milijona ljudi v Ukrajini potrebuje nujno humanitarno pomoč¹⁴.

Nestabilne razmere bi lahko skupaj s težkimi humanitarnimi razmerami v Ukrajini privedle tudi do nadaljnjih obsežnih prihodov v Unijo, zaradi česar bi nastala potreba po zagotovitvi zaščite dodatnemu številu razseljenih oseb.

Sedanja negotovost in nestabilnost razmer v Ukrajini še ne omogočata prenehanja začasne zaščite za upravičence, ki so trenutno v državah članicah EU, in za tiste, ki bi takšno zaščito še lahko potrebovali. Te osebe je treba še vedno zaščititi v Uniji. Hkrati ostaja tveganje za učinkovito delovanje nacionalnih azilnih sistemov, če bi se začasna zaščita kmalu končala in bi vse te osebe hkrati zaprosile za mednarodno zaščito.

Glede na zgornji razvoj razmer Komisija meni, da razlogi za začasno zaščito trenutno še vedno trajajo ter da bi bilo zato treba to začasno zaščito podaljšati kot potreben in ustrezen odziv na trenutne razmere. Podaljšanje bi bilo treba sprejeti čim prej in za dodatno leto, tj. za obdobje od 5. marca 2027 do 4. marca 2028, v skladu s členom 4(2) direktive o začasni

¹² [Poročilo o notranjem razseljevanju v Ukrajini, splošna raziskava med prebivalstvom, 22. izdaja, januar 2026.](#)

¹³ Ukrajina – peta hitra ocena škode in potreb (*Ukraine - Fifth Rapid Damage and Needs Assessment*) (RDNA5): februar 2022–december 2025.

¹⁴ Humanitarne potrebe in načrt za odziv v Ukrajini za leto 2026 (*Ukraine Humanitarian Needs and Response Plan 2026*) (januar 2026) [EN/UK].

zaščiti. S tem bi se osebam, razseljenim iz Ukrajine, ki jih gostijo države članice EU, v sedanjih razmerah zagotovilo čim več stabilnosti in možnosti.

To je v skladu z zavezanostjo Unije, da bo Ukrajini in njenemu prebivalstvu zagotavljala podporo, dokler bo to potrebno, ter z njeno podporo celovitemu, pravičnemu in trajnemu miru, ki temelji na načelih Ustanovne listine Združenih narodov in mednarodnega prava. Če bi okoliščine, zaradi katerih je bila aktivirana direktiva o začasni zaščiti, prenehale obstajati pred 4. marcem 2028, lahko Evropska komisija Svetu predloži predlog v skladu s členom 6 direktive o začasni zaščiti. Navedena določba Svetu omogoča, da na predlog Komisije, ki mora tudi preučiti vsak zahtevek držav članic, da naj predloži predlog Svetu, s kvalificirano večino sprejme sklep o prenehanju začasne zaščite. Tak sklep Sveta bi moral temeljiti na ugotovljenem dejstvu, da so razmere v matični državi takšne, da dopuščajo varno in trajno vrnitev tistih, ki jim je bila podeljena začasna zaščita, ob dolžnem spoštovanju človekovih pravic ter temeljnih pravic in svoboščin ter ob spoštovanju obveznosti držav članic glede načela nevračanja.

Poleg tega bi morale imeti države članice možnost, da pravočasno sprejmejo potrebne upravne in pravne ukrepe (kot je podaljšanje dovoljenj za prebivanje) za pripravo na podaljšanje začasne zaščite.

Z nadaljnjim podaljšanjem začasne zaščite se ne bi smelo ogroziti legitimne splošne zmožnosti Ukrajine, da se brani.

Evropski svet je večkrat dosledno poudaril podporo Unije Ukrajini ter potrdil, da še naprej odločno in neomajno podpira neodvisnost, suverenost in ozemeljsko nedotakljivost Ukrajine znotraj njenih mednarodno priznanih meja, pa tudi zavezo Unije, da bo ob usklajevanju s podobno mislečimi partnerji in zavezniki Ukrajini in njenemu prebivalstvu še naprej zagotavljala celovito politično, finančno, gospodarsko, humanitarno, vojaško in diplomatsko podporo. Evropski svet je podprl celovit, pravičen in trajen mir v Ukrajini, ki temelji na načelih Ustanovne listine Združenih narodov in mednarodnega prava ter trdnih in verodostojnih varnostnih jamstvih za Ukrajino, pri čemer je poudaril, da je ključno zagotoviti, da ima Ukrajina na voljo proračunska in vojaška sredstva, da bo lahko še naprej uresničevala neodtujljivo pravico do samoobrambe ter se zoperstavljala agresiji Rusije in odvrčala od nje.

V sklopu odziva Unije na krizo je bila uvedena začasna zaščita. Začasna zaščita pa ni absolutna. Gre za postopek izredne narave, ki se lahko uporablja za posebne skupine oseb, opredeljene v sklepu Sveta v skladu s členom 5 Direktive. Obenem Direktiva določa možnost izključitve oseb iz začasne zaščite na podlagi določenih objektivnih meril.

V tem kontekstu bi bilo treba v celoti upoštevati vojaške potrebe Ukrajine za obrambo pred nezakonito rusko vojno agresijo in zlasti naborne obveznosti, kot jih je Ukrajina legitimno opredelila v svojem pravnem redu, hkrati pa z začasno zaščito zagotoviti polno podporo razseljenim osebam iz Ukrajine. Zato je bistveno, da Unija začasno zaščito uporablja na način, ki zagotavlja splošno zmožnost Ukrajine, da se kar najbolje brani pred nezakonito rusko vojno agresijo in svobodno odloča o organizaciji svojih obrambnih sil.

Medtem ko je zaščita razseljenih ljudi iz Ukrajine, ki tako zaščito potrebujejo, še naprej prioriteta, se začasna zaščita praviloma ne bi smela odobriti osebam, ki zapustijo Ukrajino od dne začetka veljavnosti tega sklepa in nacionalnim organom ne morejo predložiti dokazov, da so jim ukrajinski organi dovolili zapustiti Ukrajino glede na njihove vojaške obveznosti.

Eden od razlogov za aktivacijo začasne zaščite je bil, da se s čim večjim zmanjšanjem formalnosti ohranijo azilni sistemi držav članic ob množičnem prihodu razseljenih oseb. Pomembno je ohraniti sistem začasne zaščite, ki je enostaven za uporabo in omogoča hitro preverjanje, ali je osebi dovoljeno zapustiti Ukrajino glede na njene vojaške obveznosti. V

zvezi s tem ukrajinski organi na primer razvijajo posebno aplikacijo Reserv+, ki bi omogočala prenos in tiskanje dokumentov, s katerimi so posamezniki izvzeti iz vojaških obveznosti.

Za zagotovitev pravne varnosti bi se moralo preverjanje takih zahtev uporabljati le za novoprispele osebe, ki zaprosijo za začasno zaščito od začetka veljavnosti tega sklepa. Številne razseljene osebe, ki uživajo začasno zaščito, so zdaj v EU že več let in so se s tem, da so se naučile jezika, poiskale zaposlitev in se vpisale v izobraževanje, integrirale v svoje družbe gostiteljice. Zato je primerno, da te osebe ohranijo status začasne zaščite in pravice, ki iz njega izhajajo.

Komisija opozarja, da je lahko oseba v skladu z direktivo o začasni zaščiti naenkrat upravičena do pravic, povezanih s statusom začasne zaščite, samo v eni državi članici, zato bi morale države članice zavrniti prošnje za dovoljenje za prebivanje, vložene na podlagi člena 8(1) Direktive 2001/55, če je očitno, da je zadevna oseba dovoljenje za prebivanje na tej podlagi že pridobila v drugi državi članici in zato v njej uživa pravice, povezane z začasno zaščito (v zvezi s tem glej točko 30 sodbe Sodišča (deseti senat) z dne 27. februarja 2025, Krasiliva, C-753/23).

Kot je navedeno tudi v Priporočilu Sveta o usklajenem pristopu k prehodu z začasne zaščite¹⁵, je v ta namen še vedno pomembno redno nalaganje podatkov na platformo za začasno zaščito, vključno s podatki o neaktivnih registracijah, in po potrebi hitro nadaljnje ukrepanje v primeru dvojnih registracij.

Potreba po nadaljnjem zagotavljanju zaščite je skupaj z možnostjo, da upravičenci do začasne zaščite uživajo začasno zaščito v državi članici po lastni izbiri, vplivala na sprejemne sisteme držav članic, zlasti tistih, ki gostijo veliko število oseb, ki uživajo začasno zaščito, in se poleg tega istočasno spoprijemajo z velikim številom prosilcev za mednarodno zaščito ali pomanjkanjem stanovanj. V zvezi s tem si je v prihodnje pomembno še naprej prizadevati za zagotovitev večjega uravnoteženja prizadevanj med državami članicami. Zagotavljanje samozadostnosti razseljenih oseb in njihovega prehoda iz sprejemnih sistemov v dolgoročno nastanitev ostaja prednostna naloga.

Poleg tega bi morale države članice vzporedno s podaljšanjem začasne zaščite v skladu s tem predlogom sklepa Sveta prednostno pospešiti izvajanje Priporočila Sveta o usklajenem pristopu k prehodu z začasne zaščite ter izvesti dolgoročne in trajnostne rešitve. Države članice bi se morale osredotočiti zlasti na prehod upravičencev do začasne zaščite na druge pravne statute ter podpirati olajšanje prostovoljnega vračanja in trajnostne reintegracije v Ukrajini, ko bodo razmere to dopuščale.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Ta predlog je v celoti skladen s pravnim redom EU na področju azila, saj je direktiva o začasni zaščiti sestavni del skupnega evropskega azilnega sistema in je bila predvidena za namene soočanja z izrednimi razmerami množičnega prihoda razseljenih oseb, kot se trenutno še vedno dogaja zaradi obsežne invazije Rusije na Ukrajino. Prav tako je popolnoma v skladu s ciljem Evropske unije, da se vzpostavi območje svobode, varnosti in pravice, odprto za tiste, ki zaradi neizogibnih okoliščin upravičeno prosijo za zaščito v Evropski uniji.

Elementi predloga so skladni tudi s pravnimi akti, ki sestavljajo pakt o migracijah in azilu ter so bili sprejeti maja 2024 in začeli veljati junija 2026. Parlament in Svet sta se dogovorila, da se direktiva o začasni zaščiti ohrani kot del nabora orodij, ki je EU na voljo za primere

¹⁵ [Priporočilo Sveta z dne 16. septembra 2025 o usklajenem pristopu k prehodu z začasne zaščite za razseljene osebe iz Ukrajine.](#)

množičnih prihodov. Direktiva o začasni zaščiti se je izkazala za bistven instrument za zagotavljanje takojšnje zaščite v EU. Na tej stopnji je še naprej najprimernejši instrument za obravnavanje razseljevanja, ki ga je povzročila ruska vojna agresija proti Ukrajini.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Ta predlog je v celoti skladen s potrebo, da se državam članicam omogoči obravnavati morebitnih prošenj za mednarodno zaščito na urejen način in brez preobremenitve njihovih azilnih sistemov ter da se še naprej zagotavljajo potrebni ukrepi v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb iz Ukrajine, s katerimi bi se izognili preobremenitvi azilnih sistemov držav članic. Skladen je tudi z zunanjim delovanjem Unije. Poleg tega je ta predlog skladen z omejevalnimi in drugimi ukrepi EU, prav tako sprejetimi v odziv na rusko agresijo proti Ukrajini. Ta predlog je del celovitega sklopa ukrepov EU v odziv na rusko vojno agresijo proti Ukrajini.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Pravna podlaga predloga je člen 4(2) Direktive Sveta 2001/55/ES z dne 20. julija 2001 o najnižjih standardih za dodelitev začasne zaščite v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb, saj razlogi za začasno zaščito še vedno trajajo. Ta določba določa, da lahko Svet, kadar razlogi za začasno zaščito še vedno trajajo, na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, da se začasna zaščita podaljša za obdobje do enega leta.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Naslov V PDEU o območju svobode, varnosti in pravice prenaša nekatere pristojnosti v zvezi s temi vprašanji na Evropsko unijo. Te pristojnosti je treba izvajati v skladu s členom 5 Pogodbe o Evropski uniji, tj. če in kolikor države članice same ne morejo zadovoljivo doseči ciljev predlaganega ukrepa, temveč se zaradi obsega ali učinkov predlaganega ukrepa lažje dosežejo na ravni Evropske unije.

Razmere v Ukrajini zaradi ruske vojne agresije še naprej vplivajo na EU kot celoto. Odziv Evropske unije je bil brez primere in enoten. To kaže, da so še vedno potrebne rešitve EU in podpora EU ter tesno usklajevanje na ravni EU, saj se morajo vse države članice nenehno skupaj učinkovito odzivati na razmere ter zagotoviti uporabo enakih standardov in usklajenega sklopa pravic po vsej Uniji za skoraj 4,4 milijona ljudi, ki jih trenutno gosti Unija. Poleg obstoječega množičnega prihoda, ki ne pojenja, zaradi stalne nestabilnosti razmer v Ukrajini ni mogoče izključiti nadaljnjih večjih prihodov. Jasno je, da ukrepi, ki jih sprejmejo posamezne države članice, niso zadovoljiv odgovor na potrebo po skupnem pristopu EU k izzivu, za katerega je očitno, da zadeva celotno EU.

Takega skupnega pristopa države članice posamezno ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov tega predlaganega izvedbenega sklepa Sveta lažje doseže in usklajuje na ravni Unije, kot so navedle tudi države članice same. Unija se mora zato odzvati in lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5(3) Pogodbe o Evropski uniji.

Začasna zaščita je izreden postopek, ki ga je treba izvesti nemudoma in za katerega veljajo enotne pravice v celotni Uniji. V nacionalnem pravu ni postopka za vložitev prošnje za začasno zaščito ali ustrezno zaščito. Zato bi morala zadevna oseba, kadar pred organi uveljavlja pravice, ki izhajajo iz začasne zaščite ali ustrezne zaščite, dokazati le svoje državljanstvo, status mednarodne zaščite ali enakovreden status zaščite, prebivališče v

Ukrajini oziroma družinske vezi. Pravica do začasne zaščite je takojšnja, vendar ne absolutna, kot je navedeno v več določbah direktive o začasni zaščiti. Zato je primerno, da se na ravni Unije določi skupna zahteva za preverjanje, s katero se zagotavlja, da države članice pri ocenjevanju novih prošenj za uveljavljanje pravic, povezanih z začasno zaščito, uporabljajo usklajen operativni pristop, s čimer se bo preprečila razdrobljenost in ohranila celovitost ureditve začasne zaščite.

Da bi omogočili postopek s čim manj formalnostmi in da ne bi ustvarili upravnega bremena za nacionalne uprave, bi bilo treba potrditev, da so ukrajinski organi zadevnim osebam v skladu z ukrajinskim pravom dovolili zapustiti Ukrajino glede na njihove vojaške obveznosti, šteti za zadosten dokaz upravičenosti do začasne zaščite.

- **Sorazmernost**

V skladu z načelom sorazmernosti iz člena 5(4) Pogodbe o Evropski uniji predlagani izvedbeni sklep Sveta določa podaljšanje začasne zaščite za omejeno obdobje, tj. za eno leto, za posebno skupino oseb, za katero se že uporablja.

Predlagani ukrep je omejen na to, kar je potrebno glede na obseg in resnost razmer v Ukrajini, zaradi katerih se približno 4,4 milijona razseljenih oseb, ki so trenutno prisotne v državah članicah EU, ne more varno in trajno vrniti v Ukrajino. Poleg tega to podaljšanje pomeni tudi sorazmeren odziv glede na trenutne razmere, saj je začasna zaščita azilne sisteme držav članic EU zaščitila pred preobremenjenostjo zaradi velikega števila prošenj oseb, ki prihajajo v države članice EU.

Zahteva, da se preveri, ali so ukrajinski organi zadevnim osebam dovolili zapustiti Ukrajino glede na njihove vojaške obveznosti, je sorazmerna. Omejena je na to, kar je nujno potrebno za preprečitev, da bi nadaljnja potreba po zagotavljanju začasne zaščite ogrozila splošno zmožnost Ukrajine, da se brani glede na svoje spreminjajoče se vojaške potrebe. Legitimno je, da Ukrajina v svojem pravnem redu določi naborne obveznosti, vključno z izjemami od te obveznosti, da bi se preprečilo, da dobro opredeljene skupine zapustijo Ukrajino¹⁶.

Preverjanje, ali oseba lahko zapusti Ukrajino, ne da bi pri tem kršila svoje vojaške obveznosti, je zasnovano kot prihodnji ukrep, namenjen prihodnjim zahtevam. Cilj tega preverjanja je vzpostaviti ustrezno ravnovesje med potrebo po upoštevanju obrambnih potreb Ukrajine ter potrebo po pravni varnosti in ohranitvi pravic in legitimnih pričakovanj oseb, ki že uživajo zaščito v Uniji.

Poleg tega preverjanje take zahteve ne vpliva na pooblastila organov za odločanje v posameznem primeru niti na pravico katere koli osebe, da zaprosi za mednarodno zaščito v Uniji. Čeprav bi osebe, ki prihajajo iz Ukrajine, še naprej lahko zaprosile za azil, zavrnitev opravljanja vojaške obveznosti sama po sebi ni veljaven razlog za mednarodno zaščito – v zvezi s tem glej Praktični vodnik agencije EUAA o političnem mnenju.

- **Izbira instrumenta**

V skladu s členom 4(2) direktive o začasni zaščiti je za podaljšanje začasne zaščite za obdobje do enega leta, kadar razlogi za začasno zaščito še vedno trajajo, potreben izvedbeni sklep Sveta.

¹⁶ V skladu z ukrajinskim pravom ukrajinski moški, ki so vojaški obvezniki (to je stari od 25 do 60 let), in ukrajinski moški, ki so v rezervni sestavi (stari od 23 do 25 let), ne smejo zapustiti Ukrajine. Po delni sprostitev ukrajinskega vojaškega zakona avgusta 2025 lahko ukrajinski moški, stari od 18 do 22 let, zapustijo Ukrajino, razen moških (in žensk), ki so se prostovoljno pridružili vojaškim silam.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

• Z dokazi podprto oblikovanje politik

Mreža EU za načrt za pripravljenost na migracije in migracijske krize s poudarkom na Ukrajini in solidarnostna platforma Ukrajina¹⁷ še naprej delujeta s ciljem, da bi zagotovili skupno situacijsko zavedanje o migracijskih posledicah obsežne ruske invazije na Ukrajino oziroma pripravljenost EU in držav članic ter usklajen odziv na krizo z rednimi izmenjavami informacij. V zvezi s tem se je v obeh forumih razpravljalo o povečanju splošne pripravljenosti na ravni EU, vključno z načrtovanjem ravnanja v nepredvidljivih razmerah. Informacije in podatki o trenutnih razmerah in o gibanju ljudi se nenehno zbirajo. Udeleženci na sestankih v okviru platforme za registracijo začasne zaščite na *ad hoc* osnovi še naprej razpravljajo, kako bolje zagotoviti ustrezno izmenjavo informacij med državami članicami o upravičencih do začasne zaščite in do ustrezne zaščite, ki je na voljo v skladu z nacionalnim pravom, ter hkrati odkrivati dvojne registracije v isti državi članici in med državami članicami EU. Glede na veliko število razseljenih otrok in mladih se pri teh prizadevanjih vse bolj upoštevajo podatki o vključevanju v sisteme izobraževanja in usposabljanja.

Evropska komisija je v zadnjih mesecih z ukrajinskimi sogovorniki redno razpravljala o tem, kako zaščito, ki se zagotavlja ukrajinskemu ljudstvu, uskladiti z obrambnimi potrebami države.

Poleg tega Evropska komisija, organizacije, kot so Svetovna banka in Združeni narodi, ter vlada Ukrajine redno ocenjujejo razmere v Ukrajini. Svetovna banka objavlja poročila o hitri oceni škode in potreb v Ukrajini¹⁸.

Mednarodna organizacija za migracije si od izbruha vojne prizadeva za boljše razumevanje položaja razseljenih oseb ter spremljanje notranjega razseljevanja v Ukrajini in tokov mobilnosti, poleg tega pa z raziskavami spremlja namere tistih, ki bežijo pred vojno, in tistih, ki prečkajo mejo nazaj v Ukrajino, ter ocenjuje pogoje za vračanje. UNHCR redno objavlja informacije o namerah in možnostih (tudi notranje) razseljenih oseb iz Ukrajine. Raziskave in dokumenti zgoraj navedenih mednarodnih organizacij kažejo, da so trenutne razmere še vedno nestabilne in negotove, zato varna in trajna vrnitev ni mogoča. Po ocenah UNHCR je bilo februarja 2026 po vsem svetu evidentiranih 5,9 milijona oseb, ki so zbežale iz Ukrajine¹⁹.

• Posvetovanja z deležniki ter zbiranje in uporaba strokovnih mnenj

Za zbiranje z dokazi podprtih informacij se je Komisija prek mreže za pripravljenost na migracije in krizno upravljanje ter solidarnostne platforme redno posvetovala z organi držav članic, Evropsko službo za zunanje delovanje in ustreznimi agencijami EU, ukrajinskimi organi ter mednarodnimi organizacijami, hkrati pa je ohranjala izmenjave z nevladnimi organizacijami in organizacijami civilne družbe.

Komisija se je v sodelovanju z rotirajočimi predsedstvi Sveta Evropske unije posvetovala z državami članicami o prihodnosti začasne zaščite po marcu 2027 na ministrski ravni, pa tudi

¹⁷ Komisija je vzpostavila platformo za usklajevanje operativnega odziva držav članic v skladu s členom 3(2) Sklepa Sveta 2022/382. Ta platforma med drugim zbira informacije in preučuje potrebe, ugotovljene v državah članicah, ter usklajuje operativne nadaljnje ukrepe v odziv na te potrebe.

¹⁸ Skupina Svetovne banke, Ukrajina – peta hitra ocena škode in potreb (*Ukraine Fifth Rapid Damage and Needs Assessment*) (RDNA5) (februar 2022–december 2025).

¹⁹ Stanje v zvezi z ukrajinskimi begunci.

na več sestankih marca in maja 2026 v Strateškem odboru za priseljevanje, meje in azil (SCIFA) v okviru Sveta ter v skupini svetovalcev za pravosodje in notranje zadeve, na katerih so države članice poudarile, da je treba začasno zaščito čim prej podaljšati za dodatno leto, da se ohrani skupni evropski odziv.

Na zadnji seji odbora SCIFA aprila 2026 so države članice potrdile, da trenutne nestabilne razmere ne omogočajo prenehanja začasne zaščite. Države članice so razpravljale tudi o morebitnih novih modalitetah v zvezi s področjem uporabe začasne zaščite, ki bi bolje odražale spreminjajoče se razmere in uskladile začasno zaščito s spreminjajočimi se obrambnimi potrebami Ukrajine. Države članice so na zadnji seji svetovalcev za pravosodje in notranje zadeve maja 2026 razpravljale o možnostih za nove modalitete v zvezi s področjem uporabe začasne zaščite, pri čemer so poudarile potrebo po enostavni uporabi in čimprejšnjem sprejetju odločitve.

Vzporedne in dopolnjujoče razprave so potekale v okviru solidarnostne platforme, kjer je večina držav članic izrazila potrebo po podaljšanju začasne zaščite za dodatno leto, da se ohrani skupni evropski odziv, zagotovi jasnost za upravičence in državam članicam omogoči, da sprejmejo potrebne upravne in pravne ukrepe na nacionalni ravni (kot je podaljšanje dovoljenj za prebivanje). Države članice so med drugim izrazile potrebo po ohranitvi enostavnega upravnega postopka za upravičenost do začasne zaščite in potrebo po preprečevanju preobremenjenosti azilnih sistemov. Ministri in ministrice za notranje zadeve so na neformalni seji Sveta za notranje zadeve 4. junija prav tako izrazili splošno podporo nadaljnjemu podaljšanju začasne zaščite za dodatno leto in razmisleku o prilagoditvah, da bi se v celoti upoštevale spreminjajoče se obrambne potrebe Ukrajine.

Komisija je imela redne stike z ukrajinskimi organi, da bi zbrala informacije o razmerah na terenu. Poleg tega se je Komisija v skladu s členom 3 direktive o začasni zaščiti posvetovala z UNHCR, ki ocenjuje razmere in zagotavlja ustrezne prispevke ter izvaja raziskave o namerah razseljenih oseb.

- **Temeljne pravice**

Ta predlog spoštuje temeljne pravice ter upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, in obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnega prava, vključno z Ženevsko konvencijo z dne 28. julija 1951 o statusu beguncev, kakor je bila spremenjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Od začetka ruske vojne agresije proti Ukrajini so bile potrebe po financiranju, povezane z uporabo direktive o začasni zaščiti, vključene v proračun obstoječih instrumentov financiranja EU za obdobji 2014–2020 in 2021–2027, zlasti v okviru ustrezne politike na področju notranjih zadev in kohezijske politike²⁰.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Člen 1 določa podaljšanje začasne zaščite za eno leto (od 5. marca 2027 do 4. marca 2028) za razseljene osebe iz člena 2 Izvedbenega sklepa Sveta, kakor ga spreminja člen 1 tega sklepa.

²⁰ Kohezijski ukrep za begunce v Evropi, tako imenovani sveženj „CARE“ (CARE, CARE-plus in Fast-CARE).

Člen 2 določa, da se začasna zaščita praviloma ne odobri osebam, ki zapustijo Ukrajino od dne začetka veljavnosti tega sklepa in nacionalnim organom ne morejo predložiti dokazov, da so jim ukrajinski organi dovolili zapustiti Ukrajino glede na njihove vojaške obveznosti.

Člen 3 določa datuma začetka veljavnosti in uporabe tega sklepa.

Predlog

IZVEDBENI SKLEP SVETA

o podaljšanju začasne zaščite, kot je bila uvedena z Izvedbenim sklepom (EU) 2022/382, do 4. marca 2028

SVET EVROPSKE UNIJE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2001/55/ES z dne 20. julija 2001 o najnižjih standardih za dodelitev začasne zaščite v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb in o ukrepih za uravnoteženje prizadevanj in posledic za države članice pri sprejemanju takšnih oseb¹ ter zlasti člena 4(2) Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je 4. marca 2022 sprejel Izvedbeni sklep (EU) 2022/382² o ugotovitvi obstoja množičnega prihoda razseljenih oseb iz Ukrajine v smislu člena 5 Direktive 2001/55/ES z učinkom uvedbe začasne zaščite.
- (2) V skladu s členom 4(1) Direktive 2001/55/ES se je začasna zaščita najprej uporabljala za začetno obdobje enega leta do 4. marca 2023, nato pa je bila samodejno podaljšana za dodatno leto do 4. marca 2024.
- (3) Svet je 19. oktobra 2023 sprejel Izvedbeni sklep (EU) 2023/2409³ o podaljšanju začasne zaščite, kot je bila uvedena z Izvedbenim sklepom (EU) 2022/382, do 4. marca 2025. Svet je 25. junija 2024 sprejel Izvedbeni sklep (EU) 2024/1836⁴ o podaljšanju začasne zaščite, kot je bila uvedena z Izvedbenim sklepom (EU) 2022/382, do 4. marca 2026. Svet je 15. julija 2025 sprejel Izvedbeni sklep (EU) 2025/1460⁵ o podaljšanju začasne zaščite, kot je bila uvedena z Izvedbenim sklepom (EU) 2022/382, do 4. marca 2027.

¹ UL L 212, 7.8.2001, str. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>.

² Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2022/382 z dne 4. marca 2022 o ugotovitvi obstoja množičnega prihoda razseljenih oseb iz Ukrajine v smislu člena 5 Direktive 2001/55/ES in z učinkom uvedbe začasne zaščite (UL L 71, 4.3.2022, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/382/oj).

³ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2023/2409 z dne 19. oktobra 2023 o podaljšanju začasne zaščite, kot je bila uvedena z Izvedbenim sklepom (EU) 2022/382 (UL L, 2023/2409, 24.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/2409/oj).

⁴ Izvedbeni sklep Sveta (EU) 2024/1836 z dne 25. junija 2024 o podaljšanju začasne zaščite, kot je bila uvedena z Izvedbenim sklepom (EU) 2022/382 (UL L, 2024/1836, 3.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/1836/oj).

⁵ [Izvedbeni sklep Sveta \(EU\) 2025/1460 z dne 15. julija 2025 o podaljšanju začasne zaščite, kot je bila uvedena z Izvedbenim sklepom \(EU\) 2022/382 \(UL L, 2025/1460, 24.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/1460/oj\).](http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/1460/oj)

- (4) V okviru aktivacije Direktive 2001/55/ES so se države članice v izjavi⁶ z dne 4. marca 2022 soglasno strinjale, da ne bodo uporabljale člena 11 navedene direktive v zvezi z osebami, ki uživajo začasno zaščito v določeni državi članici v skladu z Izvedbenim sklepom (EU) 2022/382 in se preselijo v drugo državo članico brez dovoljenja, razen če se države članice dvostransko dogovorijo drugače.
- (5) Za zagotovitev skladnosti z določbo, da lahko oseba pravice, povezane z začasno zaščito, naenkrat uživa le v eni državi članici, in v izogib večkratnim registracijam za začasno zaščito bi morale države članice zavrniti prošnje za dovoljenje za prebivanje, vložene na podlagi člena 8(1) Direktive 2001/55/ES, če je očitno, da je zadevna oseba dovoljenje za prebivanje na tej podlagi že pridobila v drugi državi članici in zato v njej uživa pravice, povezane z začasno zaščito, vključno s socialno pomočjo. To bi bilo skladno s sodbo Sodišča Evropske unije v zadevi C-753/23⁷, zlasti s točko 30 sodbe.
- (6) Za zagotovitev pravočasne slike razmer za operativne namene, skladnega upravljanja in nadzora nad izdajanjem dovoljenj za prebivanje bi morale države članice na platformo za registracijo začasne zaščite redno nalagati točne in pravočasne podatke, vključno s podatki o neaktivnih registracijah.
- (7) V Uniji je trenutno do začasne zaščite upravičenih skoraj 4,4 milijona razseljenih oseb iz Ukrajine. Skupno število registracij oseb, ki uživajo začasno zaščito, ostaja razmeroma stabilno pri približno 4,3 milijona z rahlim stalnim trendom naraščanja, pri čemer o stalni vrnitvi domov v Ukrajino poroča le malo oseb. Razmere v Ukrajini večini razseljenih oseb ne omogočajo varne in trajne vrnitve v Ukrajino. Mednarodna organizacija za migracije ocenjuje, da je bilo decembra 2025 v Ukrajini 3 712 000 notranje razseljenih oseb⁸. Tri četrtine (71 %) notranje razseljenih oseb je bilo razseljenih več kot dve leti, 82 % pa več kot eno leto. Delež notranje razseljenih oseb, ki so bile razseljene več kot dve leti, je bil največji med notranje razseljenimi osebami, ki so prebivale na zahodu države. Po oceni Urada Združenih narodov za usklajevanje humanitarnih aktivnosti bo leta 2026 približno 10,8 milijona ljudi v Ukrajini potrebovalo nujno humanitarno pomoč.
- (8) Poleg tega zaradi težkih humanitarnih razmer, širše nestabilnosti in negotovosti razmer v Ukrajini zaradi vojne agresije Rusije, vključno z okrepljenimi ponavljajočimi se zračnimi napadi na civiliste po vsej državi, ni mogoče izključiti nadaljnjih obsežnih prihodov. Tveganje zaostrovanja je še vedno prisotno. Hkrati ostaja tveganje za učinkovito delovanje nacionalnih azilnih sistemov, če bi se začasna zaščita kmalu končala in bi vsi upravičenci hkrati zaprosili za mednarodno zaščito.
- (9) Ker se veliko število razseljenih oseb v Uniji, ki so upravičene do začasne zaščite, verjetno ne bo zmanjšalo, dokler se bo vojna proti Ukrajini nadaljevala, je treba začasno zaščito podaljšati, da bi se obravnaval položaj oseb, ki so trenutno upravičene do začasne zaščite v Uniji ali bodo tako zaščito potrebovale od 5. marca 2027, saj zagotavlja takojšnjo zaščito in dostop do usklajenega sklopa pravic, hkrati pa so formalnosti v primeru množičnega prihoda v Unijo zmanjšane na minimum. Podaljšanje začasne zaščite bi moralo pomagati tudi zagotoviti, da azilni sistemi držav članic ne bodo preobremenjeni zaradi znatnega povečanja števila prostenj za

⁶ Predlog IZVEDBENEGA SKLEPA SVETA o ugotovitvi obstoja množičnega prihoda razseljenih oseb iz Ukrajine v smislu člena 5 Direktive Sveta 2001/55/ES z dne 20. julija 2001 in z učinkom uvedbe začasne zaščite – Izjava držav članic.

⁷ Sodba Sodišča z dne 27. februarja 2025, A. N./Ministerstvo vnitra, C-753/23, ECLI:EU:C:2025:133.

⁸ Poročilo o notranjem razseljevanju v Ukrajini – 22. izdaja (januar 2026).

mednarodno zaščito, ki bi jih lahko vložile osebe, ki so upravičene do začasne zaščite do 4. marca 2027, če bi se začasna zaščita takrat končala, ali osebe, ki bežijo pred vojno v Ukrajini ter bi v Unijo prišle po tem datumu in pred 4. marcem 2028.

- (10) Ker razlogi za začasno zaščito še vedno trajajo, bi bilo torej treba začasno zaščito za kategorije razseljenih oseb iz Izvedbenega sklepa (EU) 2022/382 podaljšati do 4. marca 2028.
- (11) Ne glede na potrebo po podaljšanju začasne zaščite za nadaljnje začasno obdobje enega leta je pomembno, da se pri skupnem pristopu Unije upoštevajo spreminjajoče se obrambne potrebe Ukrajine.
- (12) Evropski svet je v svojih sklepih ponovno poudaril svojo nadaljnjo trdno in neomajno podporo neodvisnosti, suverenosti in ozemeljski nedotakljivosti Ukrajine znotraj njenih mednarodno priznanih meja ter zavezo Unije, da Ukrajini in njenemu ljudstvu še naprej zagotavlja obsežno politično, finančno, gospodarsko, humanitarno, vojaško in diplomatsko podporo. Evropski svet je podprl celovit, pravičen in trajen mir v Ukrajini, ki temelji na načelih Ustanovne listine Združenih narodov in mednarodnega prava ter trdnih in verodostojnih varnostnih jamstvih za Ukrajino, pri čemer je poudaril, da je ključno zagotoviti, da ima Ukrajina na voljo proračunska in vojaška sredstva, da bo lahko še naprej uresničevala neodtujljivo pravico do samoobrambe ter se zoperstavljala agresiji Rusije in odvrčala od nje.
- (13) V skladu z Direktivo Sveta 2001/55/ES je režim začasne zaščite v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb postopek izredne narave, ki se lahko uporablja za posebne skupine oseb in s katerim se lahko obenem določijo tudi objektivna merila za izključitev, ob polnem spoštovanju obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnega prava, prava Unije in temeljnih pravic. Oseba zlasti ne bi smela pridobiti začasne zaščite, če ji ukrajinski organi niso dovolili zapustiti Ukrajine zaradi potrebe po izpolnitvi njenih vojaških obveznosti.
- (14) Zaradi spreminjajočih se vojaških potreb Ukrajine za obrambo pred nezakonito rusko vojno agresijo in zlasti nabornih obveznosti, kot jih je Ukrajina zakonito opredelila v svojem pravnem redu, je potrebna popolna podpora Unije. V zvezi s tem bi morale države članice v celoti upoštevati te potrebe, hkrati pa zagotavljati polno podporo razseljenim osebam iz Ukrajine z zagotovitvijo začasne zaščite. Zato je bistveno, da Unija začasne zaščite ne uporablja še naprej na način, ki bi sicer koristil razseljenim osebam, vendar bi lahko negativno vplival na splošno zmožnost Ukrajine, da se kar najbolj brani pred nezakonito rusko vojno agresijo in svobodno odloča o organizaciji svojih obrambnih sil.
- (15) V ta namen se brez poseganja v pravo Unije in temeljne pravice začasna zaščita praviloma ne odobri osebam, ki nacionalnim organom ne morejo predložiti dokazov, da so jim ukrajinski organi v skladu z ukrajinskim pravom dovolili zapustiti Ukrajino glede na njihove vojaške obveznosti. Ker je treba upoštevati trenutne obrambne potrebe, kot jih je opredelila Ukrajina, ne da bi to vplivalo na položaj oseb, za katere se začasna zaščita že uporablja, bi se moralo preverjanje take zahteve za osebe, razseljene iz Ukrajine, začeti uporabljati dan po objavi tega sklepa v *Uradnem listu*.
- (16) Pravica do začasne zaščite je takojšnja. Čeprav lahko država članica za zagotovitev ustreznega upravljanja in registracije zadevnega posameznika odloči, da je treba izpolniti nekatere zahteve, kot sta obrazec za registracijo in predložitev dokazil, kot je določeno v Sklepu Sveta (EU) 2022/382, je eden od ciljev začasne zaščite zagotoviti

hiter in enostaven postopek, pri katerem so formalnosti zmanjšane na minimum. Zato je pomembno, da lahko organi držav članic hitro preverijo, ali je zadevni osebi dovoljeno zapustiti ozemlje Ukrajine glede na njene vojaške obveznosti. V zvezi s tem bi lahko imele države članice na primer na voljo dokument, ki ga ukrajinski organi predložijo prek namenske aplikacije Reserv+, ki jo razvija Ukrajina in ki potrjuje tako dovoljenje.

- (17) Svet je 16. septembra 2025 sprejel priporočilo⁹ o usklajenem pristopu k prehodu z začasne zaščite za razseljene osebe iz Ukrajine. To podaljšanje ne posega v nadaljnje izvajanje ukrepov iz navedenega priporočila, ki bi morali ostati prednostna naloga. V zvezi s tem bi morale države članice usklajeno pospešiti prehod oseb, ki uživajo začasno zaščito, na druge pravne statute ter prostovoljno vračanje in reintegracijo, ko bodo razmere to dopuščale.
- (18) Ta sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (19) Svet ponovno potrjuje svojo zavezanost, da bo Ukrajini in njenemu prebivalstvu zagotavljal podporo, dokler bo to potrebno, ter ponovno izraža podporo celovitemu, pravičnemu in trajnemu miru, ki temelji na načelih Ustanovne listine ZN in mednarodnega prava, v primeru trajnega premirja pa je pripravljen ukrepati v skladu s členom 6(1)(b) Direktive 2001/55/ES.
- (20) Direktiva 2001/55/ES je za Irsko zavezujoča, zato Irska sodeluje pri sprejetju in uporabi tega sklepa.
- (21) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega izvedbenega sklepa, ki zato zanj ni zavezujoč in se v njej ne uporablja –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Začasna zaščita za osebe, razseljene iz Ukrajine, iz člena 2 Izvedbenega sklepa (EU) 2022/382, ki je bila podaljšana z izvedbenimi sklepi (EU) 2023/2409, (EU) 2024/1836 in (EU) 2025/1460, se podaljša za nadaljnje obdobje enega leta, in sicer do 4. marca 2028.

Člen 2

Brez poseganja v pravo Unije in temeljne pravice se začasna zaščita v skladu s členom 1 Izvedbenega sklepa (EU) 2025/1460 ali kakor je bila podaljšana v skladu s členom 1 ne odobri osebam, ki ne izpolnjujejo vojaških obveznosti, kot so določene v ukrajinskem pravu, in jim ukrajinski organi zato niso dovolili zapustiti Ukrajine.

Ta člen se ne uporablja za osebe, ki na dan začetka veljavnosti tega sklepa že uživajo začasno zaščito.

⁹ [Priporočilo Sveta z dne 16. septembra 2025 o usklajenem pristopu k prehodu z začasne zaščite za razseljene osebe iz Ukrajine \(UL C, C/2025/5129, 23.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5129/oj\).](http://data.europa.eu/eli/C/2025/5129/oj)

Člen 3

Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 5. marca 2027, razen člena 2, ki se uporablja od datuma začetka veljavnosti tega sklepa.

V Bruslju,

Za Svet
predsednik/predsednica